

T'escoltaré sempre (III)

Un relat de: [Suzanne](#)

Les cases com xampinyons s'atreveixen a ensenyar les teulades, obrint-se pas per entre la massa de copes dels pins negres que emmoqueten de verd els turons del voltant. Contemplant el paisatge des d'un finestral de casa, penso que és estrany que les gavines no apareguin estant tan a la vora del mar. Les recordo sobrevolant l'Eixample barceloní, cercant aigua per piscines i per fonts, o fent un tomb per veure què s'hi cuinava per Gràcia. Trobo que aquí els ocells són més educats, no foten aquells crits eixordadors, exceptuant potser les tórtors. De totes maneres, la natura no m'ha obsessionat mai i ara no estic per aprofundir més en el tema, no pretenc fer cap dissertació sobre la fauna ornitològica local, o potser sí, i així convido un dia a dinar el grup d'ecologistes de la zona i aprofito per integrar-me (o més ben dit desintegrar-me si m'atinc al sentit més estricte del terme) en el medi en què em trobo: el medi boscós-muntanyós- residencial mediterrani.

Per sort la Sílvia em torna a la terra quan la meva ment se n'ha anant vés a saber on. Kdm a les 7! Diu el seu missatge al mòbil. Com encara no sé com va acabar la història de la seva trompa i consegüent pinya contra la farola del passeig, friso per riure a gust una estona. OK, contesto i m'encamino cap a L'Oímpic, l'únic bar del poble, qui li posaria aquest nom? Coneixent la Sílvia, segur que se'n va sortir prou dignament d'aquell humiliant i lamentable episodi . Mira que emborratxar-se a les quatre de la tarda. Si m'hagués passat a mi, ja seria a Lapònia.

De moment sembla que li poden retirar el carnet de conduir uns quants mesos, però ella, per si de cas, s'ha posat mans a l'obra i un mosso i ella ja són íntims. A la meva mirada de menyspreu li segueix una argumentació impecable:

-Perdona, maca, però molts mossos d'ara són més intel·lectuals que la majoria dels que tu i jo coneixem! -Diu massa alt, alguns es giren a les seves cadires i ens miren.

Touché. El mosso és especialista en història medieval, caram. La veritat és que és una combinació d'allò més interessant.

- Acció i reflexió en un sol home, felicita'l de part meva- Li contesto.

Contenta per ella, m'en torno a casa tot cantussejant *all I want is a little actiooon*.

La resta pot esperar